

ΤΡΟΥΘ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α ΕΤΟΣ Ζ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 59

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ 1953

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ - ΚΥΘΗΡΑ

ΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ

Η 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Τρεις αιώνες διέρρευσαν από της αλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως και ο Έλληνας λαός έφαινετο έξαφνισθείς υπό τον σκοτεινόν πέπλον της δουλείας. Και όμως, κάτω από την φαινομενικήν νέκρωσιν, μία νέα ζωή ανέγεννᾶτο, κάτω από το βαρύν έκεινο σκότος ή ψυχή του Έλληνα έπόθει την Έλευθερίαν.

Και ιδού, μία πρωΐν έαρινήν, ανασύρεται από την νύκτα του μαρτυρίου και της ταπεινώσεως το λάβαρον το όποιον έρρίπισαν και ανέδipλωσαν οι Ζέφυροι της Έλευθερίας.

Η Έπανάστασις του 1821 δέν ήτο μία στιγμιαία εξέγερσις δούλων κατά αυθεντών. Έπί έπτά δόκκληρα έτη δλοκυτώματα ήγέρθησαν και ό ήχος από τα καρυσόφιλια και ή κλαγγή των σπαθών έπληρουνη την άτμόσφαιραν από άτραπᾶς θυέλλης και όρμης. Οι σκλάβοι που έσήκωσαν το άνάστημά των, μικρόν εις άριθμόν άλλα τεράστιον εις ψυχικόν μεγαλείον, έγνωρίζον καλώς την σοβαρότητα του άγώνος, το μεγαλείον του άθλου που έκκλούντο να έπιτελέσουν, το μέγεθος της προσπάθειάς την όποιαν άπήτει ή συντριβή της Αυτοκρατορίας των Σουλτάνων. Άλλα ούτε ό χρόνος, ούτε το φρικώδες παιδαγωγίμα, ούτε το θάμα του άνακακτομένου έδάφους και των πυρπολουμένων εικιών, τίποτε δέν κατέρθεωσεν να λυγίση την Έλληνικήν ψυχήν. Αντιθέτως, όσον οι κίνδυνοι έμεγάλω-

ναν, και αί συμφοραί έπολλαπλασιάζοντο, τόσον έκρατύνετο το τώ φρόνημα των άγωνιζομένων, τόσον έχαλυβόυτο ή θέλησις και έζυντάνευε εις τά στήθη των Έλλήνων ή ιδέα της Έλευθερίας.

Τά όρη και οι κηλάδες έπί έπταετίαν δλόκληρον άντήχουν εις τον κρότον των όπλων, και αί θάλασσα διησχίζοντο από τους άτρωμήτους θάλασσομάχους. Οι ποιμένες των όρέων, οι καλλιερηγται των κοιλάδων, οι έμπεροι, όλοι όσοι κατοικούσαν την ίσραν αυτήν γην κατέστησαν με το παράδειγμά των πραγματικότητά την παράδοσιν του Όμηρικου έπους Νέοι Άχιλλείς, και Όδυσσείς, και Αϊάντες και Άγαμέμνονες και Θεμιστοκλείς άνεφάνησαν και ήγωνίσθησαν με όσην όρμήν είχαν άγωνισθί οι παλαιοί αυτών πρόγονοι.

Η άνθρωπότης δλόκληρος παρίστατο εκθαμβος πρό της Έλληνικής άναστάσεως, που και τότε όπως και χόες και πάντα διδάσκει εις τά έθνη την υπέρτιμον ιδιότητα της Έλευθερίας, και χάριν της όποιας ύψούνται πάντα εις την γην αυτήν φλόγες και κηνοί θυεσς.

Η 25η Μαρτίου δια την Έλλάδα είναι ή Μεγάλη Ημέρα την όποιαν έπιδεικνύει ως δώρον και παράδειγμα δια τους ζώντας και ως στέφανον δόξης και εύγνωμοσύνης δι' εκείνους οι όποιοι έπασαν άγωνιζόμενοι δια την δόξαν και την τιμήν της Έλλάδος.

ΞΕΝ. ΧΑΝΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΑΝΑ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ ΚΥΘΗΡΙΟΙ. ΣΑΒΙ ΤΩΝ ΟΒΟΛΩΝ ΣΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΗΣΗΣ. ΤΟ ΚΕΛΙ «ΣΤΑΘΙΑΝΗΚΑ» ΕΒΕΜΕ. 100Η ΤΗ 24^Η ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1953 ΗΜΕΡΑΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

Την 24ην Φεβρουαρίου 1953 ήμεραν Τετάρτην, σε μία σεμνή τελετή ετέθη ό θεμέλιος λίθος, εις τον περίβολον του Ιερού Προσκυνήματος της Αγίας Ελέσης, του κυρίου το όποιον προάφεται να όνομασθί «Σταθιάνηκα», και το όποιον ως έχομεν άναγγείλη άνεγειρουν οι εύσεβείς εκ Σταθιάνηκων Κυθήριοι άδελφοί Δημήτριος και Γεώργιος Καλοκαιρινοί. Παρέστησαν ή Έπιτροπή και κάτοικοι των γύρω χωρίων. Ο Έφημέριος του ιορύματος έτέλεσεν τον Άγιασμόν. Ήτο δέν ένα πανόραμα εις το προαύλιον του ιδρύματος, διότι τέσσαρα αυτοκίνητα την ήμεραν αυτήν μετέφερον ύλκων τόσον δια το θεμελιωθέν καλλι, όσον και δια την τοιμεντόστρωσιν του προαυλίου μεγάλου μέσος του όποιον θα έκτελεσθί δια δωρεάς άγνώστου εισέτι Κυθήριου, καθ' ήν στέλλεται ή ύλη προς τυ τωσιν, ως άναγγέλουμεν εις τάς ειδήσεις μας. Λεπτομέρειαι θα δημοσιευθούν εις το έπόμενον φύλλον. Μία ιερά συγκίνησις έπεκράτησε κατά την ώραν Άγιασμού και κατά τας τας του θεμελιωθέν λίθου. Πάντες έχομεν πλήρη επίγνωσιν των περιστάσεων, και όμως τα εύγενή των Κυθήριων ένα δέν λησμονούν την Έλλάδα μας, την ιδιαιτέραν τους Πατρίδα και συγγράμμεν, βελ-

τιώνουν και συντηρούν όλα τά Θεσηκευτικά Ιδρύματα παράλληλα προς τά άλλα γενικά και νής ώφέλειας έργα. Όλοι αί πάσης φύσεως συνδρομαί στολίζουν το ώραίο Νησί μας, τονώνουν το Θεσηκευτικόν αίσθημα, και δίδουν ά εργασίαν στούς εργάτας κατοίκους. Η κοινή γνώμη αισθάνεται βαθύτατα την σημασίαν των παν τοισιδών δωρεών και ή Εύγνωμοσύνη που αισθάνεται είναι μεγάλη. Και ή στήλη αυτή άπευθύνει εγκάρδιον ευχαριστήριον προς πάντας. Κλείει δέν το άρθρον με την έξής παράγραφον. «Ο Παντοδύναμος να τά άνταποδώσει εις τους πάσης φύσεως παντοειδείς δωρητάς έκαστονταπλασίονα. Ίδιαιτέρως δέν όλοι οι Εύσεβείς Κυθήριοι άνα τον κόσμον δώσατε τον όβολόν σας εις τά έργα της Πολιούχου μας Αγίας Ελέσης».

Κ. ΣΤΑΘΗΣ

Τό Δημοσίευμα «Τό ταξείδι

μου εις Αυστραλία» έλλεί-

πει χώρον να συνεχισθί εις

το έπόμενον φύλλο

Τό χαριτωμένο έγγονάκι της Εύεργετος των πτωχών όρφανών και χηρών της Νήσου κ. Μαρίας Παυλάκη ένεμασέν Έλευθερίαν.

ΩΣ ΕΥ ΠΑΡΕΣΤΗ ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΙΑ ΠΑΥΛΑΚΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ. ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ ΜΕ ΑΝΟΙΚΤΑΣ ΤΑΣ ΓΚΑΛΑΣ ΣΑΣ ΥΠΟΔΕΧΟΝΤΑΙ

Μέσα στας κατ' έτος έπισκέψεις εις την Γενέτειραν των άποδήμων αδελφών μας έφέτος συγκαταλέγεται εις τον κατάλογον και ή μεγάλη εύεργέτρια των χηρών, όρφανών πτωχών και έν ανάγκαις εύρισκομένων, ή στολίσσα με ιερή άμφια το σύνολον σχεδόν των Έκκλησιών της Νήσου, ή μεγαλόψυχη χριστιανή ή έν Φρατσίον καταγομένη κυρία Μαρία Παναγ. Παυλάκη. Η κυρία Παυλάκη δέν είναι πλουσία εις ύλην, εις ψυχικά όμως και χριστιανικά αίσθηματά, ον καταλέγεται μεταξύ των υπερπλουσιών. Άν σκεφθί κανείς, άν άθροίση τον άπολογισμόν του χριστιανικού της έργου έν συγκρίσει με τά οικονομικά μέσά που βιοπαλίστρια ύσθα έξοικονόμει, θα θαυμάσει. Έκεϊνα τά άγια χέρια της χρόνια την μέν ήμεραν ήργάσεται με έπίσης εύσεβέστατον σθένος της και τεκνων της και τας διαθεσίμους ώρας έπακετάριον τάς χιλιάδας των δεινών που έστελνε παντού. Άς κανχώνται τά Κύθηρα μέσα στούς Μεγάλους Άνδρας που άνδρώσαν και άνέδειξαν περα

σιούς Μεγάλους Εύεργέτας των ήμερών μας οι όποιοι θυσιάζουν τά πάντα για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις μιας καλύτερης αύριον, οι εις τον κατάλογον αυτών με ίσην άποφασιστικότητα, με αυτά πάρονται με ιερών ζήλον ήργάσθη κατ' όλον το χάλεπον διάστημα της Πατρίδος μας και με χάριση ό ίγών γραμμάτων Έλληνικής μετ' αλφάβητος ως αύριον και ως μητέρα ή έν Φρατσίον καταγομένη κυρία Μαρία Παναγ. Παυλάκη. Δέν έξαρτάται τόσον το ποσόν, όσον ή προσπάθεια. Άλλά και τά ποσά άνακεφαλαιούμενα είναι τεράστια.

Ημείς βεβαίως ότι άπληστον μέν την εγκάρδιον γνώμην του Λαού των Κυθήρων από της στήλης αυτής με ιδιαιτέρην σεβασμόν, άδελφικήν άγάπην και έκτίμησιν, άπειθύνουμε τον θεούδον χαιρέτισμόν προς την Μεγαλόψυχον Κυθήριαν Καν Παυλάκη με τάς λέξεις «ΩΣ ΕΥ ΠΑΡΕΣΤΗΤΕ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΙΑ ΠΑΥΛΑΚΗ».

Τά Κύθηρα με άνοικτάς άγκάλας Σας υποδέχονται.

Ο ΑΙΣΘΗΤΗΣ ΚΥΘΗΡΙΟΣ ΕΜΜ. Ν. ΚΟΜΗ ΟΣ ΕΙΣ ΣΗΜΑΤΟΡΙΟ

Έλάβομεν μία άνόνημο έπιστολή (τύπος ποιμνίου μάλλον). Έμελετήσαμε αυτήν και βλέπουμεν ότι άφ' όθεν τον Έμμανοήλ Γ. Κομηνόν νουθετήσαμεν εις το Σανατόριον Σωτηρία Αθηνών. Τίως να μη έπρεπε να φέροι εις φώς άνοήτους έπιστολάς, άλλα και ως άλλοτε έγραψαμεν μόνον ότι θίγει τά Έθνητά και Χριστιανικά Ιδεώδη της Έλλάδος μας δέν έχουν θέσι εις την Τροίτη. Ότι άλλο, άφ' όθεν δέν ζητήματα που ενδιαφέρουν Κυθήριους, θα δημοσιεύεται ενδημύτως κατά συνέπειαν δημοσιεύμεν και την ληρθέσαν έπιστολήν, μπορεί κανείς πονόρροος να ανδράγη δημοσιεύεται δέν ως έχει άκριτως διορθώσας μόνον την δομογραφίαν. «Κάτι θε να γράφωμε έδώ, για μία γυναίκα κι' όποιος διαβάζη και σθανθί πολύ πικρά θα κλάψη. Ο Άνδρας της άρρώστησε κι' είναι στή Σωτηρία κι' αυτή

ή νοσηλεύεται δουλεύει σάν άνδρεία. Κάτι για να έκονομά κάτι για να συνάξη, γιατί το στέγνω έπιταγή σάν για να θά φτάξη, πάρα πολύ προσωπική κανέμε να μη βλέψη. Στο πώλεμο άφώστησε που ήτο τόσα χρόνια κι' έπρεπε να διαφεροθύν αυτοί όπου τους στέγνω, διότι έπολέμησε με πίστη με άνδρεία και όλο έντιμότητα τά άγρια θηρία. Νέος 24 χρονών ήτος να το καταλάβη; όπιν τον έκάτεβαλε κι' έπασσέ στο κορβίτσι. Και όλοι τους το έχοντε παρόμοιο μεγάλο, διότι καθός έπρεπε τμήματικό να του βγάλουν, διότι πώς θα έγρασθί και πώς θα μεροζήση; γιαντό και γνός σάν έρωτώ με πίστη μ' άπορία διά να δώ άν δώσετε καμία σημασία. Πράξη να τά προσέξετε αυτά όπου σάν γράφω και μία άνακούψη σάν άρωστον επάνω. Τό επίθετο είναι Κομηνός και τόνομα (Συνέχεια στη 2 σελ.)

Ο Τζότζι Χάμπερς θά είναι ό έπαινος Θεσηκευτικόν της Κυβερνήσεως Αθήνας. Ο Έγγονήδης έν Τροίτη της Πολιτείας Μίσησαν, την 24η Μαρτίου 1950 το 1912 έλαβε το Διπλωμα Νομικής από το Πανεπιστήμιο του Μπρίστολ. Γενικός Παρονομαστικός των Βιομηχανών Χάλυβος του Κλήβε-λιντ, Όχαιο, το 1918, κατέλαβε να γίνη Πρόεδρος, το 1929 της Έταιρείας αυτής ως και της Έταιρείας Γαιωνόχων της πόλεως Πιτομ-πορτλαν, Πρόεδρος της Έκμεταλλευστικής Έπιτροπής της Έθνης της Έταιρείας Χάλυβος και Πρόεδρος της Έταιρείας Σιδηρομεταλλευμάτων του Καναδά.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΕΛΟΥ

Έπιβεβλημένη ήτο ή καθήκονσις της έβδομάδος του διδασκάλου. Οι διδάσκαλοι είναι εκείνοι που άγωνίζονται και δημιουργούν τους άξιους Έλληνες της αύριον. Ός άντελήφθημεν έδώ όπως στή περιήγησή μας δέν περιηγήθη καμιά κίνησις να έκφρασθί ή ένγνωμοσύνη της κοινής γνώμης προς τους διδασκάλους μας. Την εκφράζουμεν ήμείς εκ της στήλης αυτής. Και παρηγορούμεν ότι δυνάτοζ το πλείστον δέν άναγνωρίζονται αί έπαινεταί των όργάνων εκείνων τά όποια εργαζονται στή χωριά γύρω του γενικού συμφορήτος, και τά έκτελεστικά αυτά όργανα είναι τρία 1) ό παππάς, 2) ό Δάσκαλος και 3) ό γραμματέας της Κοινότητος, και παρουσιάζονται περιπτώσεις που όχι μόνον δέν εκφράζεται έστω έλαχίστη άναγνώρισις των υπηρεσιών των, άλλα έξωστρεφέται μίσος άδικον και σκευωρία και διαβολή με άποδοσιν σκοπούς και έλαττώματα. Έπ' αυτού τώσως μας δοθή εύχαρία έν ή απομνημόνισμα να άσχοιηθώμεν άλλοτε.

ΑΓΓΙΟΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

Τρομερό πάλιν ήτο αυτό, το σιγματίζον τον άνθρωπον, διότι τον μεταβάλλει εις άγριον της ζούγκλας, που έντις Κυθήριος διαπράττει. Να πάρη χωμάτια γρομ, να βρή καρφίτσες και γυαλιά και να τά τοποθετήση μέσα και να τά διασπείρη σέ βοσκότοπο με αντικειμενικό σκοπό να έξωτώσιν τά εδολογημένα πρόβατα, τον Έθνηκόν μας πλούτον που μας δίδουν τόσα καλά που είναι ή χαρά και ή έντιμία του άγροτικού σπητιού. Φθάνω μέχρι του σημείου να σημειώσω ότι και δια τους πορτοκούς θα ήτο βαρύν ό τρόπος αυτός. Στιγματίζουμεν και άποδοκιμάζουμεν την πράξιν με τά μελανώτερα χρώματα. Κάποτε όμως και μία σέστασι σέ όλους που έμαθον να έχουν λίγη περιή (άδέσποτα) τά γυδοπόρβιατά

Ὁ ἰδιώτης μας ἐπικήδειος θὰ δημο-
σιευθῇ εἰς ἄλλο φύλλον.